

Scénář k rozhlasové reportáži – Gymnázium Lipník nad Bečvou

Pan Jaroslav Pospíšil, narozen v Nových Dvorech 23. 8. 1940, měl chvílemi těžký, ale i krásný život, krásný hlavně díky své manželce. Na konci války dostal těžký zápal plic a celá jeho rodina se musela schovávat ve sklepě.

“Když Němci odcházeli, když prohráli tu válku, už se vědělo. Tak přišli k nám vojáci a že chtěli přespat u nás. Bylo jich, nevím, 10-12, pamatuji si to, ale více já nevím, to vím že to už je jenom z vyprávění, ale pamatuju si, že 2 pokoje byly plné vojáků, no a tím pro mne i pro sestru po válce, když jsme začali chodit do školy, to jsem nepocítoval ve škole v Hlinsku, tam jsem nepocítil naprosto nic. “

Až později, v dospělosti, kdy začal chodit do zaměstnání a věnoval se svým koníčkům, vnímal komunistickou dobu jako “těsný svetr”.

“.....jako bys měl, oblekl o pět čísel menší, stáhlej svetr”

Jeho největší zálibou byl motorismus, kterému se věnoval skoro celý svůj život. Vše začalo tím, že si kupoval různé časopisy, pokračoval sestavováním různých motorů a součástek do aut. Řekl si: „Ty musíš jednou závodit!“. To ještě ale nevěděl, že má před sebou 11 let závodění.

“V sedmdesátém druhém jsem jel první závod.”

O rok dříve totiž zašel na Okresní výbor a domluvili se, že může založit automobilový klub. Nakonec si s pomocí kamarádů roku 1971 založil svůj vlastní 80členný klub, který fungoval 20 let až do roku 1991.

“Že mám založit nový automotoklub, no tak jsem četl, co bude potřeba atd., tak mně to všechno vysvětlili, já jsem obešel kamarády, kamarádi obešli další kamarády.”

Jak už bylo zmíněno, Jaroslavova manželka byla jeho veliká opora. Peníze na závody a opravy aut sháněli, kde se dalo.

“ Nejkrásnější bylo, když řekla: Já bych si potřebovala koupit prádlo, ale ty potřebuješ gumy, že?”

Jaroslav rád závodil, ale také rád závody sledoval. Chtěl jet s manželkou roku 1975 do Rakouska, aby se na závod podíval, k tomu potřebovali tzv. devizový příslib, tedy jiným slovem povolení, ale to jim komunisté nedovolili. Vycestovat se jim povedlo až na potřetí.

“ Tak jsme tam chtěli s manželkou jet na Formuli 1. Dvakrát jsme žádali a potřetí. Dvakrát nám byl zamítnut a až potřetí jsme si po známostech dostali ten devizový příslib. Tak jsme byli týden v Rakousku. “

Jaroslav má své moto, kterého se drží celý svůj život, díky něj má se všemi dobré vztahy. Moto zní: „Měj rád lidi, a lidé budou mít rádi tebe.“

“ U mě je to jednoduché, měj rád lidi a budou Tě mít rádi oni. “